

af dem. Jeg var også aktiv soldat dengang og i årtierne før, i begyndelsen bl.a. som kompagnichef for 150 soldater, som skulle graves ned tæt på kysten ved Fakse Bugt.

Senere som stabsofficer ved en af de sjællandske brigader på ca. 5.000 mand, som tæt på kysten skulle modtage det første Warszawapagtangreb, når eller hvis det kom. Det kom ikke. Men det var ikke Socialdemokratiets skyld dengang.

Men vi ved, og det vidste politikere og beslutningstagere også for 20 år siden, at Warszawa-pagten med Rusland, med Østtyskland og med Polen i spidsen forberedte og trænedede angreb mod Danmark måned efter måned, år efter år. Meget store styrker skulle angribe de sjællandske kyster, Lolland-Falster, Bornholm og Sønderjylland. Derovre var det Jydske Division, der skulle tage slaget.

Vi endte også dengang, og vi har siden fået bekræftet utallige gange, at allerede i løbet af de første par dage ville man anvende et stort antal atomvåben mod Værløse, mod Kastrup, mod Karup, mod Esbjerg og for øvrigt også mod Fakse Ladeplads, hvor jeg og mine 150 soldater lå.

Se, der er behov for at få de kræfter frem i lyset, der den gang reelt gik fjendens ærinde. De begik, som statsministeren sagde for ca. 3 timer siden, intellektuelt og moralsk forræderi.

Kl. 17.10

Se, de sidste par dage har jeg glædet mig over, og det håber jeg, at hr. Jeppe Kofod også lægger mærke til, for det omfatter også hr. Jeppe Kofod, at se en række unge socialdemokratiske politikere, der har taget afstand fra fodnoteperioden og den politik, som Socialdemokratiet stod for dengang. Vi er jo mange, der husker hæderkronede danske Socialdemokrater som Hedtoft, H.C. Hansen, Jens Otto Krag, Per Hækkerup og Robert Pedersen. De havde en fast og konsekvent sikkerhedspolitisk holdning, som desværre i en lang periode blev afløst af Lasse Budtz', Kjeld Olesens, Poul Nielsons og Svend Aukens holdningsløshed.

Jo, det bliver spændende at se DUPI's rapport. Hvad var angrebsplanerne mod Danmark, hvad gjorde Sovjet for at destabilisere med lokkemad som Østersøen som fredens hav, en atomvåbenfri zone og et nordisk alliancefrit forsvarsforbund? Alt kunne de få dengang, Sovjet, bare vi svigtede NATO.

Efter de markante socialdemokratiske frontfigurer, som stod fast og sagde fra over for Sovjet, kom så de uheldige socialdemokratiske helte i

1980'erne godt hjulpet af de lige så uheldige radikale.

Her i 2003 er det klart i hvert fald for de fleste, som det var for os andre dengang, at alt dette var langt mere end blot en politisk drilleleg. Det var jo en dødsensfarlig leg med Danmarks sikkerhed, som kunne være blevet katastrofal, hvis ikke Sovjet var brudt sammen.

Jeg ved godt, hvem vi danskere har at takke for, at det kunne være gået så galt, og jeg ved godt, hvem vi har at takke for, at det ikke gik så galt, og det er hverken Brezjnev, som den socialdemokratiske ordfører, Lasse Budtz, hyldede, eller Lasse Budtz selv, lige så lidt som det er hans folketingsgruppe, der beredvilligt fulgte deres blinde førerhund i 1980'erne, dengang det afgørende slag blev slået.

Så vendte Socialdemokratiet heldigvis tilbage til H.C. Hansens linje, tak. Og den holdning, som Nyrupregeringen havde på det sikkerhedspolitiske område op gennem 1990'erne under påvirkning af bl.a. Hans Hækkerup og Jan Trøjborg, er der god grund til at sige tak for. Den holdning fornemmer jeg, at de førende unge, fremtidens ledere i Socialdemokratiet, bakker op om, og det er jeg tilfreds med.

»At kende fortiden er at skue fremtiden, herunder ikke mindst: hvilken fremtid man vil undgå. Derfor skal intet gemmes, men måske vil nogle håbe på, at de glemmes.« Det var også et citat fra udenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Helge Adam Møller sagde, at der var nogle, der ikke ville være med til at kulegrave. Jeg ved ikke, hvem det er, ud over at jeg forstår, at den vedtagelse, man lægger frem i dag, som man har fået Dansk Folkeparti til at acceptere, indebærer, at instituttet laver sin undersøgelse, og andre forskere behandles på lige fod, men ikke ud over det og uden klageadgang.

Hvem er det, der begrænser mulighederne for, at alle forskere kan gå i gang på lige fod også på andre områder end dem, instituttet vil have? Hvem er det, der gør det? Er det dem, hr. Helge Adam Møller skælder ud over i dag? Nej, det tror jeg ikke, det er. Det er regeringen, der med et flertal i Folketinget får indført en begrænsning i de undersøgelser, der skal laves.

Den frie forskning får ikke de muligheder, som den ville have fået, hvis man havde vedtaget det forslag til vedtagelse, som partierne til